

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu Daniely Zemanové, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **N. V. H.**, zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 3. 11. 2015, čj. MV-144089-4/SO-2015, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 20. 6. 2017, čj. 65 A 85/2015-23, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.
- II.** Žalobci **se ukládá** zaplatit ve lhůtě **7 dnů** od doručení tohoto usnesení České republice – Nejvyššímu správnímu soudu soudní poplatek ve výši **1 000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce podal dne 3. 3. 2015 podle § 44a zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání jako osoba samostatně výdělečně činná. Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky, však jeho žádosti nevyhovělo a rozhodlo, že povolení k pobytu žalobci neprodlužuje, neboť žalobce neplní účel pobytu (výrok I rozhodnutí) a byla zjištěna jiná závažná překážka jeho pobytu na území České republiky (výrok II rozhodnutí).

[2] Žalovaná změnila rozhodnutí ministerstva tak, že žalobcovu žádost zamítla pouze z důvodu uvedeného ve výroku II rozhodnutí. Žalobce totiž neplní účel pobytu, kterým má být podnikání, ale vykonává závislou práci v restauraci, a to bez povolení úřadu práce. To představuje jinou závažnou překážku jeho pobytu na území České republiky. Žalobu proti rozhodnutí žalované pak zamítl Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozsudkem uvedeným v záhlaví.

[3] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost, k níž připojil i žádost o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V žádosti stěžovatel uvedl, že má na území České republiky silné rodinné a společenské zázemí, neboť zde žije již velmi dlouhou dobu. Nebude-li odkladný účinek kasační stížnosti přiznán, bude muset stěžovatel opustit Českou republiku, aby se vyhnul nelegálnímu pobytu, což s sebou nese náklady spojené s nuceným vycestováním. Zmínil také své právo na spravedlivý proces, které mj. zahrnuje též aktivní účast na řízení o soudním přezkumu rozhodnutí správního orgánu. Stěžovatel k tomu odkazuje na usnesení NSS ze dne 18. 8. 2011, čj. 5 As 73/2011-100, a na rozsudek ze dne

19. 11. 2014, čj. 1 Azs 160/2014-25, ze kterých rozsáhle cituje. Přiznání odkladného účinku je jediným způsobem, jak stěžovateli legalizovat pobyt na území České republiky alespoň za účelem účasti na řízení před soudem. Pokud by tedy NSS kasační stížnosti nepřiznal odkladný účinek, stěžovateli by vznikla nepoměrně větší újma, než která by vznikla jiným osobám jeho setrváním na území.

[4] Žalovaná s přiznáním odkladného účinku nesouhlasí a navrhuje, aby jej NSS kasační stížnosti nepřiznal.

[5] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti soud zjišťuje kumulativní splnění zákonných předpokladů (§ 73 odst. 2 s. ř. s.), tj. 1) výrazného nepoměru újmy způsobené stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy, ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly; a 2) chybějícího rozporu s důležitým veřejným zájmem. Je-li odkladný účinek přiznán, pozastavují se ty účinky napadeného správního rozhodnutí, které z povahy věci pozastavit lze.

[6] Po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelem dospěl NSS k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. nejsou naplněny. Institut odkladného účinku je institut mimořádné povahy, tedy výjimka ze zákonného pravidla v § 107 s. ř. s. Proto i k jeho využití musí nastat mimořádné okolnosti. Současně je na žadateli o odkladný účinek, aby podrobně uvedl, proč se domnívá, že v jeho případě nastala mimořádná situace, která vyžaduje, aby byly účinky pravomocného rozhodnutí odloženy.

[7] Soud s ohledem na mimořádnou povahu institutu odkladného účinku ke svému rozhodnutí vždy potřebuje znát konkrétní individuální skutečnosti, pro které stěžovatel o odkladný účinek žádá. Obecná tvrzení stěžovatele, že má na území České republiky vytvořeno silné rodinné a společenské zázemí a žije zde již dlouhou dobu, nemohou bez dalšího obstát jako důvod pro přiznání odkladného účinku. Stěžovatel tato tvrzení v návrhu blíže nespécifikoval. To, že se případný nucený odjezd cizince, kterému nebylo prodlouženo povolení k pobytu, dotkne jeho soukromého života, není „nepoměrně větší újma“, ale spíše běžným důsledkem jakéhokoli takového rozhodnutí. Totéž platí pro vynaložení finančních nákladů v souvislosti s případným vycestováním. Podobně obecně formuloval stěžovatel i své právo na spravedlivý proces.

[8] NSS si je vědom své judikatury (usnesení NSS ze dne 18. 8. 2011, čj. 5 As 73/2011-100, a na něj navazující usnesení ze dne 19. 11. 2014, čj. 1 Azs 160/2014-25, č. 3169/2015 Sb. NSS), na kterou odkazuje také stěžovatel a která v případě cizinců spíše tíhne k tomu, aby byly odkladné účinky kasačním stížnostem přiznávány (za podmínek tam specifikovaných). Přesto NSS nepovažuje v této věci podmínky pro přiznání odkladného účinku za splněné, neboť stěžovatel neuvedl, v čem konkrétně by utrpěl nepoměrně větší újmu než třetí osoby v případě, že by odkladný účinek nebyl přiznán. Pokud by NSS uznal za dostačující pro přiznání odkladného účinku obecná tvrzení, která vznáší stěžovatel v této věci, popřel by tím výjimečnou povahu institutu odkladného účinku; rozhodování o odkladném účinku by se tak stalo pouhou formalitou. To zjevně nebylo záměrem zákonodárce.

[9] Rozhodnutím o nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud nijak nepředjímá své rozhodnutí o věci samé.

[10] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá dle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, soudnímu poplatku **ve výši 1000 Kč**. Podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích je poplatek splatný vznikem poplatkové povinnosti. Poplatková povinnost v daném případě vzniká dnem právní moci tohoto usnesení [§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích, *per analogiam*; srov. k tomu usnesení ze dne 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012-32]. NSS proto výrokem II vyzval stěžovatele ke splnění povinnosti zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve lhůtě 7 dnů od doručení tohoto usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

Soudní poplatek lze zaplatit: a) vylepením kolků na tomto tiskopisu, nebo b) bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703 – 46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno.

Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby lze získat na internetových stránkách www.nssoud.cz v položce Rychlé odkazy – Úhrada soudních poplatků.

V případě placení kolkovými známkami nalepte vždy oba jejich díly na tiskopis na vyznačeném místě. Tiskopis podepište a vraťte jej Nejvyššímu správnímu soudu. Kolkové známky neznehodnocujte.

V Brně dne 27. července 2017

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu

Vyhovuji výzvě a zasílám v kolkových známkách určený soudní poplatek.

podpis .....

Místo pro nalepení kolkových známek: